

Sygn. akt IX W 1822/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Beata Kalińska

Protokolant –st.sekr. sąd. Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu w dniu 16/06/2014r., 29/07/2014r., 25/08/2014r. sprawy

S. Ż.

s. R. i A. z domu S.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że:

1. od dnia 23.01.2014r. do 11.02.2014r. w B. utrudniał działalność inspektorowi pracy nie przedstawiając list płac związanych z zatrudnianiem pracownic W. W. (1) oraz S. W., o co wnosił inspektor pracy w żądaniach z dnia 23.01.2014r., oraz 24.01.2014r.

tj. za wykroczenie z art. 283 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r, Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208) w związku z art. 184 § 1 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r. nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208)

2. od dnia 15.08.2013r. do 11.02.2014r. w Przedsiębiorstwie (...) w B. nie odprowadził składek na Fundusz Pracy w związku z zatrudnianiem pracowników

tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008r. poz. 415 ze zmianami oraz z 2013r., poz. 1650) w związku z art. 104 ust. 1 pkt. A Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008r., Nr 69, poz. 415 ze zmianami oraz z 2013r., poz. 1650), art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013r. poz. 1442 ze zmianami z 2013r. Dz.U. poz. 1717)

3. od dnia 11.02.2014r. w Przedsiębiorstwie (...)w B. nie wypłacił pracownikom W. W. (1) i S. W. wynagrodzenia za pracę, tj.:

W. W. (1):

- do 10.08.2013r. kwoty 581,38 zł netto za pracę w lipcu 2013r.;

- do 10.09.2013r. kwoty 1.181,38 zł netto za pracę w sierpniu 2013r.;

-do 10.10.2013r. kwoty 1.181,38 zł netto za pracę we wrześniu 2013r.

S. W.:

- do 10.08.2013r. kwoty 370,00 zł netto za pracę w lipcu 2013r.;
- do 10.09.2013r. kwoty 1.500,00 zł netto za pracę w sierpniu 2013r.;
- do 10.10.2013r. kwoty 1.300, 00 zł netto za pracę we wrześniu 2013r.;
- do 10.11.2013r. kwoty 1.300,00 zł netto za pracę w październiku 2013r.;
- do 10.12.2013r. kwoty 300,00 zł netto za pracę w listopadzie 2013r.

tj. za wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r, Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208) w związku z art. 94 pkt. 5 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r., Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208)

4. od dnia 11.02.2014r. w Przedsiębiorstwie (...) w B. nie wypłacił pracownikom W. W. (1) i S. W. ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, tj.:

- W. W. (1) – kwota 1.132,00 za 20 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego,
- S. W. – kwota 2.128,00 zł za 28 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego

tj. za wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r, Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208) w związku z art. 171 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r., Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208)

ORZEKA

I. obwinionego **S. Ż.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 283 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r, Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208) w związku z art. 184 § 1 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r. nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208); z art. 122 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008r. poz. 415 ze zmianami oraz z 2013r., poz. 1650) w związku z art. 104 ust. 1 pkt. A Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008r., Nr 69, poz. 415 ze zmianami oraz z 2013r., poz. 1650), art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013r. poz. 1442 ze zmianami z 2013r. Dz.U. poz. 1717); z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r, Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208) w związku z art. 94 pkt. 5 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r., Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208); z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r, Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208) w związku z art. 171 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy (Dz.U. z 1998r., Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2014r. poz. 208) i za to z mocy art. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008r. poz. 415 ze zmianami oraz z 2013r., poz. 1650) w zw. z art. 9§2kw skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 4000zł (cztery tysiące) złotych;**

II. zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Obwiniony S. Ż. z zawodu (...), prowadzi działalność handlowo- usługową i uzyskuje dochód w wysokości około (...). Jest żonaty, ma jedno dziecko na utrzymaniu. Nie deklaruje obecnie uzyskiwania żadnego dochodu, pozostaje na utrzymaniu żony, prowadzącej działalność gospodarczą. Był uprzednio karany w sprawie (...)za czyn określony w art. 283 § 2 pkt 7 kodeksu pracy.

(dowód:, dane obwinionego k.74, notatka o karalności k. 57)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Inspektor Państwowej Inspekcji Pracy w O. A. K. w dniach 23,24.01,11.02.2014r. przeprowadził kontrolę w Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w B.. Przedmiotem kontroli objęto ocenę przestrzegania przez pracodawcę przepisów w zakresie wypłaty wynagrodzenia z pracę oraz ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy , jak również terminowość odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne , Fundusz Pracy i FGŚP.W wyniku przeprowadzonej kontroli ujawniono, że **pracodawca od dnia 23.01.2014r. do 11.02.2014r. w B. utrudniał działalność inspektorowi pracy nie przedstawiając list płac związanych z zatrudnianiem pracownic W. W. (1) oraz S. W., o co wnosił inspektor pracy w żądaniach z dnia 23.01.2014r., oraz 24.01.2014r.; od dnia 15.08.2013r. do 11.02.2014r. w Przedsiębiorstwie (...) w B. nie odprowadził składek na Fundusz Pracy w związku z zatrudnianiem pracowników; od dnia 11.02.2014r. w Przedsiębiorstwie (...) w B. nie wypłacił pracownikom W. W. (1) i S. W. wynagrodzenia za pracę, tj.:W. W. (1):- do 10.08.2013r. kwoty 581,38 zł netto za pracę w lipcu 2013r.;- do 10.09.2013r. kwoty 1.181,38 zł netto za pracę w sierpniu 2013r.;-do 10.10.2013r. kwoty 1.181,38 zł netto za pracę we wrześniu 2013r.S. W.:- do 10.08.2013r. kwoty 370,00 zł netto za pracę w lipcu 2013r.;- do 10.09.2013r. kwoty 1.500,00 zł netto za pracę w sierpniu 2013r.;- do 10.10.2013r. kwoty 1.300, 00 zł netto za pracę we wrześniu 2013r.;- do 10.11.2013r. kwoty 1.300,00 zł netto za pracę w październiku 2013r.; - do 10.12.2013r. kwoty 300,00 zł netto za pracę w listopadzie 2013r.; od dnia 11.02.2014r. w Przedsiębiorstwie (...) w B. nie wypłacił pracownikom W. W. (1) i S. W. ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, tj.:- W. W. (1) – kwota 1.132,00 za 20 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego,- S. W. – kwota 2.128,00 zł za 28 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego ..** W trakcie kontroli stwierdzono że, obwiniony nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających wypłatę w/w wynagrodzeń i ekwiwalentu pieniężnego oraz potwierdzających odprowadzanie składek na Fundusz pracy. Złożył w dniu 23.01.2014r. oświadczenie potwierdzające brak ich płatności.

(dowód: protokół kontroli k. 7-14,dokumentacja kontrolna k.15-31 ,41-46,oświadczenie obwinionego k.,26,31, zastrzeżenia k.37, pismo obwinionego k.49-50, lista płac k.15,15,17,18, deklaracja rozliczeniowa złącznik nr 8 k.23,24,25,2728,29,, żądanie przedłożenia dokumentacji pracowniczej S. i W. W. k.30,34, pismo do ZUS k.35, pismo PIP o nieuwzględnieniu zastrzeżenia k.39, porozumienie dotyczące niepłacenie przez obwinionego wynagrodzenia z W. W. k.41-42, pisma S. W. k.43-45, pismo Pip k.49, odpowiedź obwinionego k.49-50, notatka służbowa k.71)

Sąd zważył, co następuje:

Na rozprawie w dniu 16 czerwca 2014 r. obwiniony nie przyznał się do stawianych mu zarzutów ,za wyjątkiem zarzutu braku odprowadzenia składek na Fundusz Pracy podał , że było to spowodowane przez problemy finansowe i złożył wyjaśnienia. Wskazał, że nie mógł utrudniać kontroli , ponieważ wpuścił inspektora do biura, który miał dostęp do wszystkich dokumentów, a udostępnił je księgową D. K.. W tym czasie akta osobowe S. i W. W. były w Sądzie pracy ponieważ wystąpiły z pozwem o wypłatę wynagrodzenia. Wyjaśnił , że w związku z powództwem W. i S. W. postanowił wstrzymać się z wypowiedzaniem na temat zarzutów ich dotyczących ,dopóki nie ustali tego Sąd pracy.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 74-74verte)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie podzielił wyjaśnień obwinionego w całości , albowiem nie znajdują one odzwierciedlenia w protokole kontroli przeprowadzonej przez Państwową Inspekcję Pracy w O.. Przeczą im zeznania A. K. i D. K. .Przeprowadzający kontrolę Inspektor Pracy A. K. zeznał , że listy płac były podstawowym materiałem źródłowym do ustalenia , czy obwiniony pracownikom S. i W. W. wypłacił wynagrodzenie za pracę .Podczas kontroli z uwagi na zapewnienie obwinionego , że musi się przygotować , inspektor pacy zobowiązał obwinionego do udostępnienia dokumentów do kontroli następnego

dnia. Obwiniony tłumaczył, że wszelka dokumentacja została przesłana do Wydziału pracy w związku z pozwem złożonym przez S. i W. Z. wystosowane do obwinionego drugie żądanie o udostępnienie dokumentów w dniu 24.01.2014r., kolejne 11.02.2014r. Obwiniony przesłał oświadczenie, z którego wynikało, że listy płac i ich oryginały wraz z aktami osobowymi zostały przesłane do Sądu Pracy. Inspektor udał się do Sądu i okazało się, że przesłane tam dokumenty nie zawierają list płac.

Nie jest prawdą, że dokumentów tych nie było w firmie obwinionego. Jak wynika zeznań świadka D. K. zatrudnionej w firmie (...) na stanowisku księgowej, która sporządzała listy płac, listy płac i zaświadczenia o wysokości zarobków znajdowały się w biurze, ale nie były podpisane, a obwiniony nie wydał dyspozycji aby te listy płac były udostępnione. Był do nich dostęp w firmie obwinionego, ponieważ zostały wprowadzone do systemu komputerowego. Zdaniem Sądu, powyższe okoliczności dają podstawę do przyjęcia, że zachowanie obwinionego powodowało utrudnienia w działaniach kontrolnych inspektora pracy. Nie ulega wątpliwości, że obwiniony przyznał się do zarzutu nie odprowadzania w okresie objętym zarzutem, składek na Fundusz Pracy w związku z zatrudnianiem pracowników. Także kwestia braku wypłaty wynagrodzenia pracownikom oraz ekwiwalentu za urlop nie była kwestionowana przez obwinionego. Zaniechał jedynie wypowiedzi w tej kwestii, oczekując na rozstrzygnięcie w Wydziale pracy, które nie jest wiążącym dla sądu orzekającego. Sąd uznał za wiarygodne zeznania inspektora pracy A. K. i księgowej D. K.. Wiarygodne są też załączone do sprawy dokumenty, które stanowiły podstawę do ustaleń pokontrolnych inspektora pracy. W związku z powyższym, obwiniony dopuścił się popełnienia wykroczenia określonego w art. 283 § 2 pkt 8. Kodeksu Pracy. Należy wskazać, że wykroczenie z art. 283 § 2 Kodeksu Pracy można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie. Na tle przedmiotowej sprawy należy podnieść, że obwiniony nie wykonał nałożonego na niego obowiązku przedstawienia listy płac umyślnie, czym naruszył dyspozycję art. 283 § 2 pkt 8 Kodeksu Pracy. Obwiniony, co potwierdzają wiarygodne zeznania księgowej D. K. wiedział, że nie podpisane listy płac zostały w firmie i nie wydał żadnej dyspozycji udostępnienia ich inspektorowi pracy. Odnośnie zarzutu – niewypłacenia pracownikom W. i S. W. wynagrodzenia za pracę wykonywaną w sierpniu, wrześniu, październiku i odpowiednio w listopadzie i grudniu 2013r. oraz zarzutu nie wypłacenia w/w pracownikom ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, tj. wykroczeń określonych w art. 282 § 1 pkt 1 Kodeksu Pracy, należy wskazać, że odpowiedzialność za te wykroczenie przypisać można jedynie osobie, z której winy doszło do nie wypłacenia należnych pracownikowi świadczeń pieniężnych. Aby zatem móc przyjąć zawinienie sprawcy, należy ustalić, że nie istniała przyczyna, która należycie usprawiedliwiałaby nie wypłacenie należnych pracownikom świadczeń. W skład tego ryzyka wchodzi również kwestia przejściowych problemów finansowych wynikających np. z mniejszych sezonowo obrotów. Kierujący przedsiębiorstwem, obwiniony, zatrudniający pracowników, powinien być świadom istnienia takich procesów gospodarczo – handlowych zachodzących na rynku i przedsięwziąć odpowiednie kroki zaradcze, celem zapewnienia płynności finansowej. W związku z powyższym należy przyjąć, że obwiniony dopuścił się wykroczenia stypizowanego w art. 282 § 1 pkt 1 Kodeksu Pracy. Ponadto wykroczenia tego dopuścił się w zbiegu z art. 95 pkt 4 Kodeksu Pracy, który stanowi, iż pracodawca jest obowiązany terminowo i prawidłowo wypłacać wynagrodzenia za pracę. Natomiast jak wynika z treści art. 171 § 1 kodeksu pracy, w przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny. W ustalonym stanie faktycznym, nie budzi zatem wątpliwości, że obwiniony dopuścił się przypisanych mu kolejnych zachowań, stypizowanych przez ustawodawcę jako wykroczenia. Ponadto uchybił zapisom art. 122 ust. 1 Ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przez to, że od dnia 15.08.2013r. do 11.02.2014r. nie odprowadzał składek na fundusz Pracy. ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy., co sam potwierdził. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynów oraz cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze. Na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu, w szczególności wpłynął rodzaj i charakter naruszonego dobra, wysokość grożącej szkody oraz waga naruszonych przez sprawcę obowiązków. Podstawowym obowiązkiem pracodawcy jest wypłata umówionego wynagrodzenia za wykonaną pracę. Brak takiej wypłaty jest ciężkim naruszeniem tego obowiązku, które wpływa negatywnie na relacje pracodawca – pracownik. Brak zgodnego z przepisami prawa, regularnego wypłacania pracownikowi wynagrodzenia za pracę, j ekwiwalentu za urlop jak i składek na fundusz pracy godzi nie tylko w dobra samego pracownika, ale też w jego najbliższą rodzinę. Na wymiar kary wpływ również miały cele kary, zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. W zakresie prewencji ogólnej wymiar kary przystający jest właściwy.

Kara bowiem ma uzmysłwić innym uczestnikom profesjonalnego obrotu gospodarczego konieczność zabezpieczenia własnych środków finansowych, by móc wywiązywać się z obowiązków względem zatrudnionych pracowników. Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął uprzednie ukaranie obwinionego za wykroczenie określone w art. 283 § 2 pkt Kodeksu Pracy. W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny w kwocie 4.000,00 zł jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu wykroczeń oraz stopnia zawinienia. Z uwagi na zarobki, możliwości finansowe obwinionego oraz posiadane wykształcenie należy wskazać, że kara grzywny jest możliwa do uiszczenia przez obwinionego, a wysokość grzywny jest adekwatna, gdyż stanowi dla niego realną dolegliwość, a zatem wypełni cele kary. Również analiza warunków osobistych i rodzinnych, stosunków majątkowych przemawia za wymierzeniem mu kary grzywny. Obwiniony oraz jego małżonką, prowadzą działalność gospodarczą, (...)i wychowują 1 dziecko. Zatem uiszczenie grzywny przez obwinionego jest realne. Ponadto należy zaznaczyć, że za popełnione wykroczenia z art. 283§2kp i art. 282§1kp ustawodawca przewiduje karę grzywny od 1000,00 zł do 30000,00 zł, a z art. 122ust.1pkt. 1 Ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy karę grzywny nie niższą niż 3000zł. Zatem wymierzona obwinionemu kara grzywny mieści w granicach dolnego zagrożenia przewidzianego za dane wykroczenia, przez co nie może być uznana zarówno za rażąco niską, jak i za rażąco wysoką. Natomiast zwolnił obwinionego od ponoszenia zryczałtowanych wydatków postępowania i opłaty.